

نجه استون کونکل چون الد کل
ضمه مقصود، ابر کور جو امک
نجه کل وار که خوشش ما بیدر
نجه کل وار که جانہ اش لہ
سوز آنی کونکل که باری دخل
چون زینجیہ و اصل اولدی حیر
عشرت اسیابی دزدی اول کونکل
طعن ادن زندی ضیافت او،
دزدی هر بزم خیر و اندر دانا
کاسه نمت آید برب
کسی قلبه و کچی بر بیان
بعضی چاشنید، شکر سیر
حل اوب قند تنگنی نه چه دنگ

گور کلی اول در که آنی سودی
الکد لیکه دخی پستاره ترک
الادل که غیر ما بیدر
نحوی او دینه یانه باشدر
سومک سومک اختیاری دخل
خاطن غیرت اتدی زیر دوز بر
اد اول نه خبر لری رسوای
نه ضیافت قوفضاحت او،
که ویر و نقی روانه روان
کاشید، لبالب آب غیب
هر بری قوت جسم و قوت جان
ما رو در آید بعضی عطر آمیز
بشدی حلوا و صوی زنگارنگ

قذی بود، لرله زین خشت
میوه لر تازه، تازه تر نازک
تر عنب تازه پیست و طندوانا
چون بو اسیابی منہما اتدی
مند ز رنگش از ره بانولر
یدر چون کونکل کونکلون
چون زینجا بو امری اتدی تمام
هر بری روی ایسنه غنچ آید
که ترنج امتیابی هاضم اولور
ترشی و وردی و طندو قلدی
ددی ای مصر حسته بانولر
فزم ادر پیز، بونی دل و جان
سزه عرض آید غلام ان او نور

صحن بر نه دوشنری صحن که خشت
هر بندن پسر پسر بویک بویک
لطف و لذتده کویا لب بایر
طعن ادن زنده صلا اتدی
او تورب خدمت اتدی محو لر
ایلدی عیشی نوشش آوه، فزون
خدمته قلدی پسر و کچی قیام
بر بچو و پردی بر ترنج آید
یینوک اشتها سی قیام اولور
کگل تر کچی آجدی لطفی بوزن
مجلسه و ناز، محو لر
که سور بر غلام عبر آسنه
بن غریبی طر دوز مغذور

قذی